ที่ กค 0706/พ./180

กรมสรรพากร
90 ซอยพหลโยธิน 7
ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กท. 10400

10 มกราคม 2551

เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการโอนทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบกิจการบางส่วน

เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 1 กันยายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก ประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายเส้นทองเหลือง ฝังพื้น และขอบบันไดทองเหลือง สถานประกอบการตั้งอยู่จังหวัดสมุทรปราการ ต่อมาเดือนพฤศจิกายน 2549 ห้างฯ ได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัท ขึ้นใหม่ใช้ชื่อว่า บริษัท อ (บริษัทฯ) จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม บริษัทฯ จะเริ่มประกอบกิจการในเดือนมกราคม 2550 และในปี 2550 ห้างฯ มิได้ประกอบกิจการใด ๆ ทั้งสิ้น โดยมิได้จดทะเบียนเลิกกิจการ จึงขอทราบว่า

1. ห้างฯ ต้องการโอนทรัพย์สินที่ใช้ในกิจการทั้งหมด ได้แก่ เครื่องใช้สำนักงาน เครื่องตกแต่ง เครื่องมือ เครื่องใช้ และเครื่องจักร ให้แก่บริษัทฯ โดยมิได้โอนบัญชีลูกหนี้ เจ้าหนี้ และกำไรสะสม ห้างฯ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 77/1(8) แห่งประมวลรัษฎากร หรือไม่

2. ห้างฯ มีกำไรสะสมเท่ากับ 67,103,367.26 บาท ถ้าห้างฯ มิได้ประกอบกิจการใด ๆ แล้ว ห้างฯ จะดำเนินการอย่างไร หากจดทะเบียนเลิกห้างหุ้นส่วน ห้างฯ จะต้องแบ่งผลกำไรสะสม หรือไม่ ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. กรณีตาม 1. ห้างฯ จะโอนทรัพย์สินประเภทเครื่องใช้สำนักงาน เครื่องตกแต่ง เครื่องมือ เครื่องใช้ และเครื่องจักรที่ใช้ในกิจการ โดยห้างฯ ไม่ได้โอนรายการลูกหนี้และเจ้าหนี้ให้แก่บริษัทฯ ผู้รับโอน เข้าลักษณะเป็นการขาย ตามมาตรา 77/1(8) แห่งประมวลรัษฎากร ห้างฯ ผู้โอนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยเรียกเก็บจากบริษัทฯ ผู้รับโอน

2. กรณีตาม 2. ห้างฯ จะจัดสรรกำไรสะสมให้กับผู้ถือหุ้นในกรณีเลิกห้างฯ นั้น ห้างฯ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หากมีการจ่ายเงินคืนไปให้ผู้ถือหุ้นเกินกว่าเงินลงทุนเมื่อเลิกห้างฯ จะต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50 (2) แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย กลุ่มกฎหมาย 7
โทร. 0-2272-8287-8

ที่ กค 0706/259

กรมสรรพากร
90 ซอยพหลโยธิน 7
ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กท. 10400

14 มกราคม 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย
เรียน
อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 22 พฤษภาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท A ประกอบกิจการให้บริการด้านบัญชีและเป็นที่ปรึกษาด้านกฎหมายภาษีอากร ได้หารือปัญหาภาษีอากร โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด บ ซึ่งเป็นลูกค้าของบริษัทฯ ประกอบกิจการ ผลิต รับจ้างผลิต จำหน่าย นำเข้า และส่งออกอะไหล่รถยนต์ รถพ่วง รถบรรทุก เครื่องยนต์ ชิ้นส่วนและส่วนประกอบของรถยนต์ทุกชนิด ซึ่งในการผลิตสินค้าดังกล่าว ห้างฯ ได้สั่งซื้อวัตถุดิบเพื่อนำมาใช้ในการผลิตสินค้าสำเร็จรูป โดยลักษณะการสั่งซื้อวัตถุดิบและชิ้นงานมีลักษณะที่แตกต่างกันดังนี้

1. ห้างฯ มีคำสั่งซื้อวัตถุดิบและชิ้นงาน (กึ่งสำเร็จรูป) ไปยังโรงงานหล่อเหล็กพร้อมกำหนดให้โรงงานฯ จัดหาวัตถุดิบและส่วนประกอบเพื่อนำมาผลิตชิ้นงานเองทั้งหมดตามชนิด ประเภท ปริมาณ และตามแบบที่ห้างฯ กำหนดไว้เป็นการเฉพาะเท่านั้น โดยโรงงานฯ ไม่มีสิทธิที่จะนำรูปแบบชิ้นงานที่ผลิตให้กับห้างฯ ไปผลิตให้กับลูกค้ารายอื่น

2. ห้างฯ มีคำสั่งซื้อวัตถุดิบและชิ้นงาน (กึ่งสำเร็จรูป) ไปยังโรงงานหล่อเหล็กพร้อมทั้งให้โรงงานฯ จัดหาวัตถุดิบและส่วนประกอบเพื่อนำมาผลิตชิ้นงานเองทั้งหมดตามชนิด ประเภท ปริมาณ และตามที่ห้างฯ ต้องการ ซึ่งชิ้นงานดังกล่าว เป็นสินค้าที่โรงงานฯ ทำการผลิตตามแบบของโรงงานฯ เองเพื่อจำหน่ายเป็นปกติให้แก่ลูกค้าทั่วไปมิได้ทำการผลิตตามแบบที่เป็นการเฉพาะของห้างฯ บริษัทฯ จึงขอทราบว่า กรณีตาม 1 และ 2 ถือเป็นการขายสินค้าหรือรับจ้างทำของและอยู่ในบังคับที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายหรือไม่อย่างไร
ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. กรณีตามข้อ 1. หากโรงงานฯ มิได้ผลิตสินค้าขายเป็นปกติธุระ แต่รับจ้างผลิตสินค้าตามที่ห้างฯ กำหนด กรณีดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการรับจ้างทำของ ตามมาตรา 587 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์ เมื่อห้างฯ จ่ายค่าจ้างให้แก่โรงงานฯ ผู้รับจ้าง ห้างฯ มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3.0 ตามข้อ 8 (2) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2528 รัษฎากร

2. กรณีตามข้อ 2. หากโรงงานฯ ผลิตสินค้าขายเป็นปกติธุระต่อมาได้รับจ้างผลิตสินค้าตามที่ห้างฯ กำหนด โดยใช้วัตถุดิบของโรงงานฯ ผู้รับจ้าง กรณีดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการขายสินค้าไม่อยู่

ในบังคับที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.4/2528 ฯ ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2528 แต่อย่างใด

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 3

โทร. 0-2272-8287-8

ที่ กค 0706/468

กรมสรรพากร
90 ซอยพหลโยธิน 7
ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กท 10400

21 มกราคม 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีจ่ายเงินค่าซื้อรถบัสโดยสารและค่านายหน้าให้บริษัทในต่างประเทศ

เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 25 ตุลาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท ก ประกอบกิจการขายรถยนต์ รถบัสโดยสารในประเทศไทย บริษัทฯ ได้สั่งซื้อรถบัสโดยสารจากบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน และตั้งอยู่ในเขตบริหารพิเศษฮ่องกงฯ โดยบริษัทดังกล่าวจะเป็นตัวกลางในการสั่งซื้อรถบัสโดยสารจากผู้ผลิตในสาธารณรัฐประชาชนจีน และจะเรียกเก็บค่านายหน้าจากบริษัทฯ ทุกครั้งที่มีการสั่งซื้อรถบัสโดยสาร โดยคำนวณค่านายหน้าแยกออกจากราคาค่าซื้อรถบัสโดยสารอย่างชัดเจน บริษัทฯ จึงขอทราบว่า

(1)บริษัทฯ จ่ายเงินค่าซื้อรถบัสโดยสารซึ่งบริษัทฯ เป็นผู้นำเข้า บริษัทฯ ไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย และไม่ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม ใช่หรือไม่

(2)บริษัทฯ จ่ายค่านายหน้าให้บริษัทในเขตบริหารพิเศษฮ่องกงฯ บริษัทฯ ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือไม่

ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. กรณีบริษัทฯ ได้นำเข้ารถบัสโดยสาร เข้าลักษณะเป็นการนำเข้าสินค้า ตามมาตรา 77/1 (9) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทฯ ในฐานะผู้นำเข้าจึงมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้ารถบัสโดยสารดังกล่าว ตามมาตรา 77/2 (2) และมาตรา 82 แห่งประมวลรัษฎากร โดยบริษัทฯ ต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงานศุลกากรพร้อมกับการชำระอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ตามมาตรา 83/8 แห่งประมวลรัษฎากร และเมื่อบริษัทฯ ชำระราคาค่ารถบัสโดยสาร เงินได้ที่บริษัทฯ จ่ายดังกล่าว เข้าลักษณะเป็นเงินได้ตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร ไม่อยู่ในบังคับต้องหักภาษีนำส่งตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร

2. กรณีบริษัทฯ จ่ายค่านายหน้าให้แก่บริษัทซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในเขตบริหารพิเศษฮ่องกงฯ เข้าลักษณะเป็นการจ่ายเงินได้เนื่องจากหน้าที่งานหรือตำแหน่งงานที่ทำหรือการรับทำงานให้ตามมาตรา 40 (2) แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อบริษัทฯ จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่าย ตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร แต่เนื่องจากค่านายหน้าตามข้อเท็จจริงข้างต้น เข้าลักษณะเป็นกำไรจากธุรกิจ หากบริษัทมีถิ่นที่อยู่ในเขตบริหารพิเศษฮ่องกงฯ มิได้ประกอบกิจการโดยผ่านสถานประกอบการถาวรใน

ประเทศไทย บริษัทดังกล่าวจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ในประเทศไทย ตามข้อ 7 วรรคหนึ่ง แห่งความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ประกอบกับมาตรา 3 แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2505 เมื่อบริษัทฯ จ่ายค่านายหน้าให้แก่บริษัทดังกล่าว บริษัทฯ จึงไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต
(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย
กลุ่มกฎหมาย 2
โทร. 0-2272-8287-8

ที่ กค 0706/469

กรมสรรพากร
90 ซอยพหลโยธิน 7
ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กท 10400

21 มกราคม 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีการจำหน่ายหนี้สูญ

เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 3 ธันวาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท ม (บริษัทฯ) มีลูกหนี้ (ลูกหนี้) ซึ่งเป็นหนี้ค่าจ้างบริษัทฯ เป็นจำนวนเงิน 24,075,000 บาท บริษัทฯ ได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ให้ชำระหนี้จำนวนดังกล่าวภายในอายุความ และศาลได้พิพากษาให้ลูกหนี้ชำระเงินตามฟ้องพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปีนับแต่ผิดนัดจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งยังได้ออกคำบังคับและมีคำสั่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีแล้ว ในการติดตามหาทรัพย์สินของลูกหนี้ตามรายงานการยึดทรัพย์ของเจ้าพนักงานบังคับคดี ณ สำนักงานแห่งใหญ่ของบริษัทฯ ลูกหนี้ระบุว่า ไม่มีทรัพย์สินใด ๆ ที่จะยึดเพื่อชำระหนี้บริษัทฯ และตามรายงานการติดตามหาทรัพย์สินของทนายความระบุว่า พบเงินฝากธนาคารจำนวน 855.44 บาท ซึ่งธนาคารได้ส่งเงินให้แก่สำนักงานบังคับคดีแล้ว นอกจากนั้นยังพบว่า ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ชำระค่าหุ้นไม่ครบถ้วนเป็นจำนวนเงิน 5,000,000 บาท แต่การเรียกร้องเงินค่าหุ้นที่ค้างชำระจากผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ดังกล่าว เป็นสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอกคดี ทนายความจึงได้แถลงให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบเพื่อพิจารณาว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป นอกจากทรัพย์สินที่พบดังกล่าวแล้ว ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินอื่นใดที่จะบังคับเพื่อชำระหนี้แก่บริษัทฯ ได้อีก บริษัทฯ จึงขอหารือว่า บริษัทฯ สามารถจำหน่ายหนี้สูญจำนวนเงิน 24,075,000 บาท จากบัญชีลูกหนี้ได้หรือไม่ หรือจำหน่ายหนี้สูญได้แต่เฉพาะบางส่วนและคงเหลือไว้ในบัญชีลูกหนี้เป็นจำนวนเงิน 5,000,000 บาท ซึ่งเท่ากับจำนวนเงินค่าหุ้นที่ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ยังชำระเงินค่าหุ้นไม่ครบ ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า กรณีบริษัทฯ ได้ยื่นฟ้องลูกหนี้ในคดีแพ่ง โดยมีมูลหนี้เกิน 500,000 บาท และได้มีคำบังคับคดีของศาลแล้ว ซึ่งจากการติดตามหาทรัพย์สินของลูกหนี้พบว่า ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ยังชำระเงินค่าหุ้นไม่ครบถ้วนเป็นจำนวนเงิน 5,000,000 บาท กรณีดังกล่าวถือว่า ลูกหนี้ยังมีทรัพย์สิน คือ สิทธิเรียกร้องในมูลค่าหุ้นที่ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ยังชำระไม่ครบถ้วน จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ว่า ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินใด ๆ จะชำระหนี้ได้ ตามข้อ 4 (2) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 186 (พ.ศ. 2534) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ ลงวันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2534 บริษัทฯ จึงไม่มีสิทธิจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้รายนี้ ตามมาตรา 65 ทวิ (9) แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย กลุ่มกฎหมาย 2 โทร. 0-2272-8287-8

ที่ กค 0706/470

กรมสรรพากร
90 ซอยพหลโยธิน 7
ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กท 10400

21 มกราคม 2551

เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการขายซีดี
เรียน
อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 7 มกราคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท ก เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเภทการผลิต-ให้บริการโฆษณา ประเภทของสินค้าและบริการของบริษัทฯ เช่น จัดพิมพ์หนังสือ นิตยสารแฟชั่นและให้บริการโฆษณาสินค้า บริษัทฯ ได้ผลิตนิตยสารในรูปแบบของแผ่นซีดี เนื้อหาเกี่ยวกับนิตยสารวัยรุ่น แฟชั่น มีบทสัมภาษณ์ดารา นักร้อง นักแสดง หรือบุคคลสาธารณะ และมีเนื้อหาเหมือนนิตยสารทั่ว ๆ ไป บริษัทฯ ขอทราบว่า การขายซีดีดังกล่าว ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (1) (ฉ) แห่งประมวลรัษฎากรหรือไม่ ความละเอียดที่แจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า การขายซีดีของบริษัทฯ ถือเป็นการขายสินค้าที่ไม่เข้าลักษณะเป็นการขายหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 81 (1) (ฉ) แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ
รวิฐา พงศ์นุชิต
(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย
กลุ่มกฎหมาย 1
โทร. 0-2272-8287-8

ที่ กค 0706/497

กรมสรรพากร
90 ซอยพหลโยธิน 7
ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กท 10400

23 มกราคม 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย กรณีการโอนเงินค่าเสียหายไปต่างประเทศ

เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 18 ตุลาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึง บริษัทฯ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ประกอบกิจการให้บริการรับเหมาติดตั้งระบบปรับอากาศ ระบบไฟฟ้า ระบบสุขาภิบาลและดับเพลิง บริษัทฯ ทำสัญญาประนีประนอมยอมความ กับ บริษัท อ ประเทศสิงค์โปร์ ซึ่งเป็นนิติบุคคลตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย เพื่อเป็นการระงับข้อพิพาทในทางแพ่งและทางอาญาทั้งหมด อันเนื่องมาจากบริษัทฯ ทำซ้ำและใช้ งานวรรณกรรมประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์โดยมิได้รับอนุญาตจากบริษัท อ โดยบริษัทฯ ตกลงยินยอมชดใช้ค่าเสียหายเป็นจำนวน 367,059 บาท ให้กับบริษัท อ บริษัทฯ ขอทราบว่า การจ่ายค่าความเสียหายอันเกิดจากการละเมิดลิขสิทธิ์ดังกล่าว บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร หรือไม่ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า กรณีบริษัทฯ จ่ายค่าเสียหายจากการละเมิดลิขสิทธิ์ ตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ให้แก่บริษัท อ ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศสิงค์โปร์ มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย เข้าลักษณะเป็นการจ่ายค่าลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 40 (3) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้จ่ายเงินได้มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 15.0 ตามมาตรา 70 แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 12 แห่งอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสิงค์โปร์ เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ขอแสดงความนับถือ
รวิฐา พงศ์นุชิต
(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย
กลุ่มกฎหมาย 8
โทร. 0-2272-8287-8

ที่ กค 0706/498

กรมสรรพากร
90 ซอยพหลโยธิน 7
ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กท 10400

23 มกราคม 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีการออกจากงานก่อนเกษียณอายุ

เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 15 ตุลาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพ้นสภาพการเป็นผู้ปฏิบัติงานตามข้อบังคับ กฟผ. ฉบับที่ 291 ว่าด้วยบุคคลโดยให้การเกษียณอายุของพนักงานมี 2 กรณี ดังนี้

1. การเกษียณอายุเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ให้พนักงานพ้นสภาพการเป็นพนักงานเมื่อสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณของปีที่พนักงานผู้นั้นมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์

2. การเกษียณอายุก่อนอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ตามข้อตกลงที่ กฟผ. กำหนดเป็นคราว ๆ ไป โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

2.1 พนักงาน และ กฟผ. มีการตกลงร่วมกัน โดยพนักงานแจ้งความประสงค์ขอเกษียณอายุก่อนอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ และ

2.2 พนักงานต้องมีคุณสมบัติตามที่ กฟผ. กำหนด

กฟผ. ขอทราบว่า ตามข้อบังคับของ กฟผ. ดังกล่าว พนักงาน กฟผ. ที่มีอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 52) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ สำหรับกรณีลูกจ้างออกจากงานเพราะเกษียณอายุ ทุพพลภาพ หรือตาย ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538 หรือไม่

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า หาก กฟผ. มีข้อบังคับเกี่ยวกับการครบกำหนดหรือสิ้นกำหนดเวลาการทำงานตามสัญญาจ้างแรงงานที่เป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อพนักงาน กฟผ. ออกจากงานในขณะที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 55 ปีบริบูรณ์ และเข้าเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองการเลี้ยงชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี เงินหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่พนักงานได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จะมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามข้อ 2 (36) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ประกอบกับประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 52)ฯ ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย กลุ่มกฎหมาย 1 โทร. 0-2272-8287-8

ที่ กค 0706/502

กรมสรรพากร
90 ซอยพหลโยธิน 7
ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กท 10400

23 มกราคม 2551

เรื่อง ภาษีธุรกิจเฉพาะ กรณีการรับโอนที่ดินจากสำนักงานปรับปรุงที่ดินชายทะเลองค์การบริหารส่วนจังหวัด...

เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 5 กันยายน 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า สำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาค... หารือเกี่ยวกับการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ กรณีรับโอนที่ดินจากสำนักงานปรับปรุงที่ดินชายทะเล องค์การบริหารส่วนจังหวัด... โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

1. สำนักงานปรับปรุงฯ ได้ยกที่ดินให้กับสำนักงานอธิบดีฯ เพื่อใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างบ้านพักข้าราชการจำนวน 3 ไร่ เนื้อที่ตามโฉนดทั้งหมด 10-0-67 ไร่ ภายใต้ข้อกำหนดว่า หากมีการโอนที่ดินในส่วนที่ยกให้ของที่ดินแปลงดังกล่าว ให้สำนักงานอธิบดีฯ เป็นฝ่ายชำระค่าภาษีธุรกิจเฉพาะ ค่าภาษี และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ สำนักงานที่ดินจังหวัด... ประเมินค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการโอนที่ดินแปลงดังกล่าว และได้แจ้งการประเมินค่าภาษีธุรกิจเฉพาะไว้เป็นจำนวนเงิน 118,800 บาท (ร้อยละ 3.3 ของราคาประเมิน)

2. สำนักงานอธิบดีฯ ได้อ้างถึงการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะที่สำนักงานสรรพากรภาค... ได้มีหนังสือตอบข้อหารือถึงศาลจังหวัด... แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว กรณีการรับโอนที่ดินจากสำนักงานปรับปรุงฯ โดยสำนักงานอธิบดีฯ มีความเห็นว่า กรณีการรับโอนที่ดินดังกล่าวควรได้รับการยกเว้นการเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ เนื่องจากเมื่อพิจารณาจากเจตนารมณ์ของประมวลรัษฎากรตลอดจนพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541 ไม่น่าจะครอบคลุมถึงการโอนที่ดินที่มิให้เป็นทางค้าหรือหากำไรอันจะต้องอยู่ในบังคับที่จะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/2 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 4 (4) และ (5) แห่งพระราชกฤษฎีกาฉบับดังกล่าว เนื่องจากการรับโอนที่ดินจากสำนักงานปรับปรุงฯ เป็นการโอนที่ดินให้กับส่วนราชการโดยไม่มีค่าตอบแทน และไม่มีวัตถุประสงค์เป็นทางค้าหรือหากำไร ซึ่งการรับโอนที่ดินดังกล่าวมีลักษณะเช่นเดียวกันกับการรับโอนที่ดินของสำนักงานอธิบดีฯ จากสำนักงานปรับปรุงฯ ทั้งยังเป็นการโอนที่ดินซึ่งอยู่ในโครงการเดียวกันคือโครงการปรับปรุงที่ดินชายทะเล ซึ่งได้ทำการพัฒนาโดยแบ่งแยกเป็นแปลงย่อย จัดทำสิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ เช่น ถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ท่อประปา เสาพาดสายไฟฟ้า ฯลฯ สำนักงานอธิบดีฯ จึงหารือเพื่อขอทราบความเห็นของกรมสรรพากรในเรื่องนี้

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณีตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า ตามมาตรา 91/2 (6) แห่งประมวลรัษฎากร การขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ ทั้งนี้ เฉพาะที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามพระราชกฤษฎีกา ออก

ตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541 มาตรา 4 (4) และมาตรา 4 (5) กำหนดให้การขายอสังหาริมทรัพย์ กรณีที่มีการแบ่งขายหรือมีการแบ่งแยกไว้เพื่อขาย โดยได้จัดทำถนนหรือสิ่งสาธารณูปโภคอื่น และการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ผู้ขายมีไว้ในการประกอบกิจการเฉพาะของนิติบุคคลตามมาตรา 77/1 แห่งประมวลรัษฎากร เป็นการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/2 (6) แห่งประมวลรัษฎากร

ดังนั้น กรณีที่ดินที่สำนักงานอธิบดีฯ ได้รับโอนจากสำนักงานปรับปรุงฯ ซึ่งเป็นที่ดินที่อยู่ในโครงการปรับปรุงที่ดินชายทะเล และเป็นโครงการเดียวกันกับที่ดินที่ศาลจังหวัดชลบุรีฯ ได้รับโอนจากสำนักงานปรับปรุงฯ โดยสำนักงานปรับปรุงฯ ได้มีการพัฒนาแบ่งแยกเป็นแปลงย่อย และจัดทำสิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ การโอนที่ดินดังกล่าวจึงเข้าลักษณะเป็นการขายอสังหาริมทรัพย์ที่มีการแบ่งขายหรือมีการแบ่งแยกไว้เพื่อขาย โดยได้จัดทำถนนหรือสิ่งสาธารณูปโภคอื่น ประกอบกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด... มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งถือเป็นนิติบุคคลอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นนิติบุคคล ตามมาตรา 77/1 (4) แห่งประมวลรัษฎากร และแม้ว่าจะเป็นการโอนที่ดินโดยไม่มีค่าตอบแทนก็ถือเป็นการขายตามมาตรา 91/1 (4) แห่งประมวลรัษฎากร จึงเข้าลักษณะเป็นการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ผู้ขายมีไว้ในการประกอบกิจการเฉพาะของนิติบุคคลตามมาตรา 77/1 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อสำนักงานปรับปรุงฯ ได้มีการโอนที่ดินของตนให้แก่สำนักงานอธิบดีฯ จึงเข้าลักษณะเป็นการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร ที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/2 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 4 (4) และมาตรา 4 (5) แห่งพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 342) พ.ศ. 2541

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 2

โทร. 0-2272-8287-8

ที่ กค 0706/พ.504

กรมสรรพากร
90 ซอยพหลโยธิน 7
ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กท 10400

23 มกราคม 2551

เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการส่งออกที่ได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0

เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2550 และวันที่ 1 ตุลาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท M จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2543 บริษัทฯ ขอทราบว่า รายได้จากการประกอบกิจการต่อไปนี้ ถือว่าเป็นการส่งออกบริการที่จะได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 105) เรื่อง กำหนดประเภท หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข กรณีการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้มีการใช้บริการนั้นในต่างประเทศ ตามมาตรา 80/1 (2) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2543 ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/2 วรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากร ใช่หรือไม่

1. รายได้จากการให้บริการด้านโปรแกรมและคอมพิวเตอร์แก่บริษัทต่างประเทศโดยคิดค่าบริการเป็นชั่วโมงการทำงานของพนักงาน การให้บริการประกอบด้วย

1.1 รับจ้างเขียนโปรแกรมตามความต้องการของลูกค้า โดยพนักงานของบริษัทฯ จะเดินทางไปติดตั้งโปรแกรมให้กับลูกค้าในต่างประเทศ กรรมสิทธิ์ของโปรแกรมเป็นของลูกค้า

1.2 ให้คำแนะนำและช่วยเหลือทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์

2. รายได้จากการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการและการตลาดแก่บริษัทต่างประเทศ โดยคิดค่าบริการเป็นรายไตรมาส เช่น

2.1 การพัฒนาและทำสัญญารับประกันภัยของตลาดประกันภัยการเดินทางที่มีอยู่เดิมและตลาดใหม่

2.2 สนับสนุนในการพัฒนาความสัมพันธ์ลูกค้าประเภทธุรกิจกับธุรกิจที่มีอยู่เดิมและลูกค้าใหม่

2.3 ทำการวิจัย ควบคุมและให้ข้อมูลรายงานการวิจัยทางการตลาดของการประกันภัยการเดินทางที่สำคัญในเอเชียแปซิฟิค

2.4 การจัดการความสัมพันธ์กับคู่ค้าบริษัทรับประกันภัย

2.5 จัดเตรียมและให้บริการการรับประกันภัย ให้ข้อมูลทางกฎหมายเพื่อนำไปใช้ในสื่อทางการตลาด

2.6 ตอบข้อซักถาม และให้การสนับสนุนในการให้ข้อมูลประกันภัยการเดินทาง

2.7 ให้บริการความช่วยเหลือ รวมทั้งบริการการสนับสนุนอื่น ๆ

3. รายได้จากการจัดการและประสานงานให้แก่บริษัทในต่างประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้าของบริษัทในต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยหรือประเทศใกล้เคียง โดยคิดค่าบริการเป็นรายครั้ง เช่น

3.1 จัดหาที่พัก ยานพาหนะ การเดินทาง

3.2 ติดต่อแพทย์และโรงพยาบาล กรณีเจ็บป่วยหรือต้องการความช่วยเหลือทางการแพทย์

3.3 รับประกันค่าใช้จ่ายและรับผิดชอบจ่ายเงินล่วงหน้า

ความละเอียดที่แจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ดังนี้

1. กรณีตามข้อ 1. และข้อ 2. บริษัทฯ มีรายได้จากการให้บริการด้านโปรแกรมและคอมพิวเตอร์แก่บริษัทในต่างประเทศ โดยพนักงานจะเดินทางไปติดตั้งโปรแกรมให้กับลูกค้าในต่างประเทศ และกรรมสิทธิ์ของโปรแกรมตกเป็นของลูกค้า รวมทั้งบริษัทฯ มีรายได้จากการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับธุรกิจการจัดการและการตลาดแก่บริษัทต่างประเทศ กรณีเช่นนี้ หากเป็นการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศแก่ผู้รับบริการในต่างประเทศทั้งหมด บริษัทฯ ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร

2. กรณีตามข้อ 3. รายได้จากการจัดการและประสานงานให้แก่บริษัทต่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้าของบริษัทในต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยหรือประเทศใกล้เคียง โดยคิดค่าบริการเป็นรายครั้ง เช่น จัดหาที่พัก ยานพาหนะ การเดินทาง ติดต่อแพทย์และโรงพยาบาล กรณีเจ็บป่วยหรือต้องการความช่วยเหลือทางการแพทย์ รับประกันค่าใช้จ่ายและรับผิดชอบจ่ายเงินล่วงหน้า ถือว่ารายได้ดังกล่าว เข้าลักษณะเป็นการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและหากมิได้ส่งผลของการให้บริการนั้นไปใช้ในต่างประเทศทั้งหมด ตามมาตรา 80/1 (2) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับ ข้อ 2 (1) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 105)ฯ ลงวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2543 บริษัทฯ จึงมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7.0 ตามมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

รวิฐา พงศ์นุชิต

(นางรวิฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 1

โทร. 0-2272-8287-8